L’illa

Per EloiA el dv., 27/02/2009 - 09:00

Gossos

-

Oxigen

Lletra original

Camines, has perdut tot el diacamines per sobre una via,que encara no té un destí final,comptes tots els dies que fan falta,és que no perds l'esperança,després diuen que no tenim ideals.Vius en un món que canvia,on poques coses t'inspiren,jo estic amb tu...Contemplarem el món des d'unmiratgeperdut al enmig del mar,i esperarem que arribi el dia enque tot torni a ser especial,no deixarem entrar suïcides queens governin com abansi esperarem que la distància ensensenyi a tots que som iguals.Suspires, buques conscient lamàgia,aquell anhel de l'infància,aquella energia que no s'acabamai,emprens el repte d'una vidasolitària,com una bona pregària,com la que surt de dins el cor.Ja has trobat una sortida,vols prendre un pols a la vida,es veu millor en la distància,vull venir amb tu.Contemplarem el món des d'unmiratgeperdut al enmig del mar,i esperarem el dia en que tot tornia ser especial,no deixarem entrar suïcides queens governin com abansi esperarem que la distància ensensenyi a tots que som iguals.(Nara, na na na na, Nara na na...)No puc esperar, ha de ser ja,**vull canviar el món amb tu si vols...**

Lletra traduïda

...des d’on canviarem el món

Aquesta cançó ens parla d'algú que ja no pot més, d'algú fart del món i de l'egoisme, de l'enveja... Algú que necessita marxar, plegar, parar, tirar la tovallola i prendre distància, marxar a una illa i des d'allí contemplar el món, contemplar allò que li fa mal i que no entén. Però aquesta persona té algú que li diu "tornem-hi?" tornem-hi per somniar tornem-hi per lluitar tornem-hi per compartir tornem-hi per abraçar tornem-hi per jugar tornem-hi per plorar d'alegria tornem-hi per fer-ho especial tornem-hi per canviar el món***endins... A la feina, l'esplai, a casa, a... a vegades tinc ganes de llençar la tovallola? algú (companys, família, Jesús...) m'ajuda? I jo, ajudo a algú? Quants cops he ofert o m'han ofert la mà?***(enviat per Xaloba)

De no renunciar

La mayoría de las gaviotas no se molesta en aprender sino las normas de vuelo más elementales: como ir y volver entre playa y comida. Para la mayoría de las gaviotas, no es volar lo que importa, sino comer. Para esta gaviota, sin embargo, no era comer lo que le importaba, sino volar. Más que nada en el mundo, Juan Salvador Gaviota amaba volar.Si quieres estudiar, estudia sobre la comida y cómo conseguirla, le decía su padre. Esto de volar es muy bonito, pero no puedes comerte un planeo, ¿sabes? No olvides que la razón de volar es comer.Juan asintió obedientemente. Durante los días sucesivos, intentó comportarse como las demás gaviotas; lo intentó de verdad, trinando y batiéndose con la Bandada cerca del muelle y los pesqueros, lanzándose sobre un pedazo de pan y algún pez. Pero no le dió resultado.Es todo inútil, pensó, y deliberadamente dejó caer una anchoa duramente disputada a una vieja y hambrienta gaviota que le perseguía. Podría estar empleando todo este tiempo en aprender a volar. ¡Hay tanto que aprender!No pasó mucho tiempo sin que Juan Salvador Gaviota saliera solo de nuevo hacia alta mar, hambriento pero feliz.